

κυβολίδου εις τὴν ἐπιτόπιον ἀρχαϊκὴν διαλεκτὸν καὶ γραφὴν. Καθ' ὅσον ἐξηκριβώθη περιέχει δύο ψηφίσματα τῆς πόλεως τῶν Λυτίων, βουστροφηδὸν γεγραμμένα, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸν καθορισμὸν ζωνῶν νομῆς ζῶων καὶ τὸ ἕτερον ἀποτελεῖ ἀπαγορευτικὴν διάταξιν ἐγκαταστάσεως ξένων εἰς τὴν πόλιν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Μουσείου ἀγορασθέντα παρὰ ἰδιωτῶν ἀντικείμενα εἶναι μικρῆς ἀξίας. Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα εἶναι δύο μινωϊκοὶ σφραγιδολίθοι, ὁ εἷς ἐκ Κνωσοῦ ἐξ οἰματίτου μὲ θυμιασίαν παρῶσασιν αἰλουροειδοῦς ἀγρεύοντος ὑδροβία πτηνῆ, ὁ ἕτερος ἐκ σαρδίου μὲ σχηματικὴν παράστασιν δελφίνων, προερχόμενος ἐξ Ὀλοῦντος. Ἡγοράσθη ἐπίσης λίαν ἀξιόλογος ἐκ χρυσοῦ ἐλάσματος ἡμιελλειψοειδοῦς σχήματος ψήφος, παριστώσα κεφαλὴν παρδάλεως ἢ λέοντος κατ' ἐνώπιον, ἀνευρεθεῖσα τυχαίως ὑπὸ ἰδιώτου εἰς θεῖσιν Σφακῶ στεί Λάκους τῆς περιοχῆς Λύττου.

N. ΠΛΑΤΩΝ

II ΣΥΛΛΟΓΗ ΓΙΑΜΑΛΑΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1950

Ἡ Συλλογὴ Γιαμαλάκη ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ λῆγον ἔτος δι' ἀξιολόγων ἀντικειμένων. Οὕτω, ὡς πρὸς τὰ πῆλινα, ἀπεκτίθη ὁ δημοσιευόμενος εἰς τὸ παρὸν τεύχος πρωτογεωμετρικός, στρογγύλος νοίσκος μὲ τὴν ἐντός αὐτοῦ καθημένην θῆάν καὶ τοὺς ἐπι τῆς στέγης ἐξηπλωμένους ἄρρενας συνοδοῦς καὶ τὸν φύλακα κύνα. Πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ἐξόχως σημαντικοῦ διὰ τὴν ἔρευναν τῶν προελληνικῶν θρησκευτικῶν πίστεων καὶ τῶν ἱστορικῶν τῶν ἐπιβιώσεων, ἰδιαίτερος δὲ διαφωτιστικὸν τῆς πίστεως εἰς τριάδα θεῶν προσώπων*. Εἰς τὸ αὐτὸ σύνολον ἀνήκει καὶ εἰκοσᾶς πρωτογεωμετρικῶν ἀγγείων δημοσιευμένων ἐπίσης ἐνταῦθα.

Ἀπεκτίθησαν ἐπίσης τρεῖς κεφαλαὶ πηλίνων χυτῶν εἰδωλίων ἐξ Ἀξοῦ, ὧν ἡ μία ἀρχαϊκώτατη, τοῦ καλουμένου «δαιδαλικοῦ» τύπου, μὲ δξὺ πρόσωπον καὶ χαρακτηριστικὴν κόμην, ἕτερα γυναικεία, νεωτέρα, μὲ λίαν εὐρὺν πόνον ἢ δὲ τρίτη τῶν ἀρχῶν τοῦ 8ου αἰ. Μετ' αὐτῶν ἀπεκτίθησαν καὶ τρεῖς πῆλινα ἄκραι χεῖρες.

Πρὸς ταῦτα ἀπεκτίθη μέγα λαμπρὸν τεμάχιον πίθου ἐκ Πρινιαῖ, τῆς γνωστῆς ἐκ τῶν εὐρημάτων τῆς Ἱταλικῆς Σχολῆς ἐντύπου τεχνικῆς, μὲ παραστάσεις σφιγγῶν ἐκατέρωθεν σπειρωτοῦ καὶ ἀνθερωτοῦ θέματος, ὡς καὶ ὠραία τεμάχια ἀγγείων ρωμαϊκῶν χρόνων μὲ γλυπτὴν ἴφτυτικὴν διακόσμησιν.

Μεταλλικὰ εἶναι τρία ἐγγχειρίδια σιδηρᾶ ἐξ Ἀξοῦ καὶ τέσσαρες χαλκαὶ σμίλαι ἐκ Πύργου Μονοφατίου, ὡς καὶ εἰς διπλοῦς πέλεκυς καὶ τέσσαρες μονόστομοι, μὲ τὴν γνωστὴν διακόσμησιν ἐκ χαρακτῶν καμπύλων καὶ λοξῶν ἐν θεῶν παραλλήλων γραμμῶν, προερχόμενοι ἐκ Βουτουφοῦ Πεδιάδος.

Ἡ συλλογὴ σφραγίδων τοῦ κ. Στυλιανοῦ Γιαμαλάκη ηὔξήθη διὰ μιᾶς σειρᾶς ἐξ εἰκοσι τριῶν ἀνατολικῶν κυλίνδρων ἐξ αἰματίτου, μεγάλων καὶ μι-

*) Ἐς προστεθῆ μετὰ τῶν παραλλήλων ὁμοιωμάτων στρογγύλων ἱερῶν καὶ τὸ ἐκ Σφουγγαροῦ, E d i t h H a l l, «Sphoungaras», University of Pennsylvania, Anthropological publication vol. III, No 2, σελ. 49, εἰκ. 22 E. Τοῦτο, προερχόμενον ἐκ ΠΜ στρώματος, πρέπει νὰ θεωρηθῆ τὸ παλαιότατον δείγμα τῆς σειρᾶς, ἀξιόλογον ἰδίως διότι, ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων του εἶναι προσκολλημένα ζῶα, ἴσως κύνες.

κρῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται ἡ Ishtar, φέρουσα τὸ γνωστὸν flounced skirt, θεωμένη πρὸ ἐτέρας θεότητος, ἢ αἱ ἄλλαι μορφαὶ ἀνθρωπόσχημοι ἢ θηριόσχημοι, καθήμεναι ἢ ὄρθιαι. Μετ' αὐτῶν ἀπεκτίθη καὶ κύλινδρος ἐκ λευκοῦ λίθου. Ὁ ἀσυνήθως μέγας ἀριθμὸς τῶν κυλίνδρων γεννᾷ ἀμφιβολίας περὶ τῆς γνησιότητός τινων τούτων. Δύο κύλινδροι φέρουν ἐπιγραφὰς διὰ σφηνοειδοῦς γραφῆς. Ἀπεκτίθησαν ἐπίσης ἑπτὰ σασσανιδικαὶ σφραγίδες. Ἐκ Κρήτης προέρχονται τριάκοντα καὶ τρεῖς σφραγίδες τῶν γνωστῶν σχημάτων, ἤτοι ἀμυγδαλοειδεῖς, φακοειδεῖς, κομβιόσχημοι, πεπλεγμένοι κύλινδροι, ἕξ τρίπλευροι, καὶ μία τετράπλευρος, ἧτις εἶναι ἐξ ὄρειας κρυστάλλου. Αἱ λοιπαὶ εἶναι ἐκ σαρδίου, σαρδώνυχος, στεατίτου κ.λ.π. Κατὰ τὸ πλεῖστον χρονολογοῦνται εἰς τὴν MM ἐποχὴν.

Ἐξ Ἀξοῦ προέρχονται δύο ἐπιγραφαὶ ρωμαϊκῶν χρόνων, ὧν ἡ μία ἀμφίπλευρος.

Ἐκ τῶν μικροτέρων ἀντικειμένων ἀναφέρομεν μίαν πόρπην ἀργυρᾶν, τρεῖς βελόνας χαλκᾶς, καὶ τεμάχιά τινα ἀργυρῶν προελληνικῶν κοσμημάτων, τὰ ὅποια ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνασυγροτηθοῦν εὐκόλως, λόγῳ κακῆς καταστάσεως.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ